

ZIEMEĻATLANTIJAS LĪGUMS

1949. gada 4. aprīlī Vašingtonā

Līgumslēdzējas Puses apstiprina savu uzticību Apvienoto Nāciju Organizācijas hartas mērķiem un principiem un savu vēlēšanos dzīvot mierā ar visām tautām un valdībām.

Tās ir apņēmušās sargāt savu tautu brīvību, kopējo mantojumu un civilizāciju, kas dibināta uz demokrātijas, personas brīvības un likuma varas principiem.

Tās meklē iespējas stabilitātes un labklājības veicināšanai Ziemeļatlantijas reģionā.

Tās ir apņēmības pilnas apvienot savus centienus kopējai aizsardzībai un miera un drošības saglabāšanai.

Tādēļ tās piekrīt šim Ziemeļatlantijas līgumam:

1. pants

Puses apņemas, kā to paredz Apvienoto Nāciju Organizācijas harta, atrisināt jebkuru starptautisku konfliktu, kurā tās varētu būt iesaistītas, ar mierīgiem paņēmieniem veidā, kas neapdraud starptautisko mieru, drošību un taisnīgumu, un starptautiskajās attiecībās izvairīsies no draudiem vai spēka lietošanas jebkurā veidā, kas ir pretrunā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķiem.

2. pants

Puses sekmēs mierīgu un draudzīgu starptautisko attiecību attīstību, stiprinot savas brīvās institūcijas, veicinot labāku izpratni par principiem, uz kuru pamata šīs institūcijas ir nodibinātas, un veicinās nosacījumus stabilitātei un labklājībai. Tās centīsies izvairīties no savstarpējiem starptautiskiem konfliktiem ekonomikas politikā un iedrošinās ekonomisko sadarbību starp jebkurām no tām vai starp tām visām.

3. pants

Lai pēc iespējas efektīvāk izpildītu Līguma mērķus, Puses, katra atsevišķi vai visas kopā, ar ilgstošiem un efektīviem pašu centieniem un savstarpējo palīdzību uzturēs un attīstīs savas individuālās un kopējās spējas pretoties bruņotam uzbrukumam.

4. pants

Puses kopīgi apspriedīsies jebkurā brīdī, kad vien, pēc jebkuras Puses uzskatiem, būs apdraudēta jebkuras Puses teritoriālā integritāte, politiskā neatkarība vai drošība.

5. pants

Puses vienojas, ka bruņotu uzbrukumu vienai vai vairākām no tām Eiropā vai Ziemeļamerikā uzskatīs par uzbrukumu visām dalībvalstīm, un tādēļ tās apņemas, ka šāda uzbrukuma gadījumā katra no tām, izmantojot individuālās un kopējās paš aizsardzības tiesības, kas paredzētas Apvienoto Nāciju Organizācijas hartas 51. pantā, sniegs palīdzību Pusei vai Pusēm, kas pakļautas uzbrukumam, individuāli un kopā ar citām Pusēm, veicot pasākumus, kurus tās uzskata par nepieciešamiem, ieskaitot bruņota spēka pielietošanu, lai atjaunotu un saglabātu Ziemeļatlantijas reģiona drošību.

Par jebkādu šādu bruņotu uzbrukumu un visiem pasākumiem, kas tā rezultātā ir veikti, nekavējoties jāziņo Drošības Padomei. Šie pasākumi jāpārtrauc, kad Drošības Padome ir veikusi nepieciešamos pasākumus, lai atjaunotu un saglabātu starptautisku mieru un drošību.

6. pants¹

Par 5. pantā minēto bruņoto uzbrukumu vienai vai vairākām Pusēm uzskata bruņotu uzbrukumu, kas ietver bruņotu uzbrukumu:

- jebkuras Puses teritorijai Eiropā vai Ziemeļamerikā, Francijas Alžīrijas departamentiem², Turcijas teritorijai vai salām, kas atrodas kādas Puses jurisdikcijā Ziemeļatlantijas telpā uz ziemeļiem no ziemeļu saulgriežu loka.
- jebkuras Puses militārajām vienībām, kuģiem vai lidaparātiem, kas atrodas šajās teritorijās vai virs tām, vai jebkurā vietā Eiropā, kurā jebkuras Puses spēki atradās dienā, kad šis Līgums stājās spēkā, vai Vidusjūrā vai Ziemeļatlantijas telpā uz ziemeļiem no ziemeļu saulgriežu loka.

7. pants

Līgums nekādā veidā neietekmē un arī nedrīkst tikt skaidrots kā tāds, kas ietekmē Pušu, kas ir Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalstis, tiesības un

1 To teritoriju definīcija, uz kuru attiecas 5. pants, tika pārskatīta, papildinot Ziemeļatlantijas līguma Protokola 2. pantu, kad pievienojās Grieķija un Turcija, 1951. gada 22. oktobrī.

2 1963. gada 16. janvārī Padome atzīmēja, ka attiecībā uz Francijas Alžīrijas departamentiem attiecīgās Līguma klauzulas ir zaudējušas nozīmi no 1962. gada 3. jūlija.

saistības, kuras tām ir saskaņā ar hartu, vai Drošības Padomes galveno pienākumu starptautiskā miera un drošības saglabāšanā.

8. pants

Katra Puse apstiprina, ka neviena no šobrīd spēkā esošām starptautiskām saistībām starp to un jebkuru citu Pusi vai jebkuru trešo valsti nav pretrunā ar šī Līguma nosacījumiem, un tā dod solījumu neuzņemties jebkādas starptautiskas saistības, kas ir pretrunā ar šo Līgumu.

9. pants

Ar šo Puses izveido Padomi, kurā ikviena no tām ir pārstāvēta, lai apspriestu jautājumus par šī Līguma īstenošanu. Padome organizējama tā, lai tā būtu spējīga nekavējoties sanākt kopā jebkurā laikā. Padomei jāizveido tādas pakļautās struktūras, kādas varētu būt nepieciešamas, it īpaši tai nekavējoties jāizveido aizsardzības komiteja, kas rekomendēs pasākumus 3. un 5. panta īstenošanai.

10. pants

Puses, vienprātīgi vienojoties, var uzaicināt jebkuru citu Eiropas valsti, kas ir spējīga sekmēt šī Līguma principus un veicināt Ziemeļatlantijas telpas drošību, pievienoties šim Līgumam. Jebkura valsts, kas tiek aicināta, var kļūt par Līguma pusi, deponējot tās pievienošanās dokumentus Amerikas Savienoto Valstu valdībai. Amerikas Savienoto Valstu valdība informēs katru Pusi par katru deponēto pievienošanās dokumentu.

11. pants

Šis Līgums ir jāratificē katrai Pusei, un no tā izrietošie nosacījumi tai ir jārealizē saskaņā ar tās attiecīgo konstitucionālo procesu. Ratifikācijas dokumenti ir jādeponē pēc iespējas ātrāk Amerikas Savienoto Valstu valdībai, kas paziņos visām pārējām parakstītājvalstīm par katru deponējumu. Līgums stājas spēkā starp valstīm, kas ir to ratificējušas, tiklīdz lielākā daļa parakstītājvalstu, ieskaitot Beļģijas, Francijas, Kanādas, Apvienotās Karalistes, Luksemburgas, Nīderlandes un Amerikas Savienoto Valstu, ratifikācijas ir deponētas, un attiecībā pret citām valstīm tas stājas spēkā dienā, kad tās deponē savu ratifikāciju.³

12. pants

Tad, kad Līgums ir bijis spēkā desmit gadus, vai jebkurā laikā pēc tam Puses, ja kāda no tām to prasa, var kopīgi apspriesties ar nodomu pārskatīt

3 Līgums stājas spēkā 1949. gada 24. augustā pēc visu parakstītājvalstu ratifikāciju deponēšanas.

Līgumu, ņemot vērā apstākļus, kas šajā laikā ietekmē mieru un drošību Ziemeļatlantijas telpā, ieskaitot vispasaules un reģionālus pasākumus Apvienoto Nāciju Organizācijas hartas ietvaros, lai uzturētu starptautisko mieru un drošību.

13. pants

Pēc tam, kad Līgums ir bijis spēkā divdesmit gadus, jebkura no Pusēm var pārtraukt dalību Līgumā gadu pēc tās denonsēšanas paziņojuma iesniegšanas Amerikas Savienoto Valstu valdībai, kas informēs citu Pušu valdības par katru denonsēšanas paziņojuma deponēšanu.

14. pants

Šo Līgumu, kura teksti angļu un franču valodās ir vienlīdz autentiski, deponē Amerikas Savienoto Valstu valdības arhīvos. Šī valdība iesniegs pienācīgi apstiprinātas kopijas pārējo parakstītājvalstu valdībām.

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM

PIEZĪMĒM
